

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forflag til Lov om Understøttelse af Statskassen til Ribe Kommune“.

(Lovforslaget findes i Tillæg C Sp. 551; 3die Behandling i Folketinget findes i dettes Tidende Sp. 5428).

Sagen fattedes under Forhandling.

Rier: Skjøndt det maa anses overflødigt at udtale, hvad der er en Selvfølge, finder jeg dog Anledning til ikke at tilbageholde en udtrykkelig Anerkjendelse af, at den høitærede Indenrigsminister har indfriet de Tillagn, som han gav i Anledning af en Forespørgsel, som jeg tillod mig at stille i forrige Samling i dette høie Thing. De Tillagn, som den høitærede Minister den Gang gav, gik ud paa, at Regjeringen vilde tage under Overveelse, hvilke Forflag der kunde fremsættes for at komme Ribe Kjøbstad til Hjælp, og at man dernæst vilde foretage foreløbige Undersøgelser angaaende et muligt Anlæg af en Sidebane fra den sydlige Iverbane til Ribe. Paa disse Punkter gik Tillagnet ud, og med Hensyn til begge er det indfriet. Den Overveelse, der var lovet, har ført til det Lovforslag, der er forelagt i det andet Thing, og som nu foreligger uden Endringer for dette Thing. Næst at paafskjønne den Bevillie, som det andet Thing har viist overfor, hvad der var forelagt det, skal jeg tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til det foreliggende Forflag, som efter sin Natur maa finde en forskjellig Bedømmelse. Nogle mene, at det vækker Ribe Kommune en passende Hjælp, hvad da ogsaa maa indrømmes, naar man alene ser hen til Kommunen som saadan, medens det paa den anden Side ikke kan undgaaes, at de, som føle Trykket, undersøge, hvorvidt den Understøttelse, der her vækkes, tillige medfører en direkte Lettelse for dem selv. Lovforslagets væsentligste Bestemmelse er den, at der af Statskassen kan ydes Ribe Kommune et Laan paa 45,000 Rbd., hvoraf der ikke skal svares Rente i de første 5 Aar. Derved formindskes Ribe Havnekassens Udgift med 1,800 Rbd. aarlig

i de 5 Aar, og disse 1,800 Rbd. i Forbindelse med Renter og Afdrag af den i Lovforslagets Motiver under Nr. 4 ommeldte Gjæld til Statskassen, der estergives, udgjøre omtrent den Sum, som Kommunekassen i de senere Aar aarlig har maattet tilskyde til Havnekassen, og da Kommunen ikke skal garantere det Laan, som her ydes Havnekassen, vil altsaa dette Lovforslag, ophøiet til Lov, medføre for Kommunen strax og ogsaa efter de 5 Aars Forløb en Mindreudgift af noget over 2,000 Rbd. Det er Lovforslagets Betydning for Kommunen, og jeg skal ikke paa noget Sted søge Bisald ved en Benægtelse af, at der paa denne Konto ydes, hvad der billigt kan begjæres. Maaffe jeg lige overfor den høitærede Minister maatte indskyde den lille Bemærkning, at denne Lettelse af noget over 2,000 Rbd. tør forventes at komme Kommunens Kasse helt til Gode, og ikke atter forringes ved en Fordring til Kommunen om at begynde at afdrage paa Gjælden til den ophævede almindelige Veikasse. Der er, som den høitærede Minister bekendt, i Henhold til Loven 21de Juni 1867 § 1, af Finantsministeriet tilstaaet Kommunen Frihed for Afdrag paa Gjælden, saalænge den understøttes af Statskassen; nu faar Understøttelsen en anden Karakter, end den tidligere havde, men jeg tør dog haabe, at Fritagelsen for at afdrage paa Betjælden fremdeles maa gjælde. — Men undersøger man nu, hvad Betydning for Kommunens Medlemmer den ved nærværende Lovforslag, ophøiet til Lov, hidførte Lettelse direkte har, da er den ganske vist ikke stor; det er klart, at den for den enkelte Skatteyder repræsenterer en ringe Mindreudgift, som er forsvindende i Sammenligning med den Afgang i Næring og den Nedgang i Bygningernes Værdi i Byen, der har været og er en nødvendig Følge af den stedfundne mere eller mindre tvungne Formindskelse af Byens Dyland med omtrent to Trediedele. De Begjæringer, der jo heller ikke ere udeblevne, om Erstatning for Tab i Næring, mødes med et almindeligt Princip, som det ikke kan nytte mig her at angribe, og med at henwise dem, der ikke kunne ernære sig i Byen, til at flytte